

عنوان مقاله:

موازنه گرابی در سیاست های ژئوپلیتیکی هند (با تاکید بر نقش و جایگاه بندر چابهار ایران)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش زمین، دوره 9، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حمیدرضا محمدی - دانشگاه شهید بهشتی

ابراهیم احمدی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

مکان های جغرافیایی هنگامی نزد بازیگران سیاسی مطلوبیت پیدا می کنند، که از حیث ارزش (سیاسی، اقتصادی، ژئواستراتژیک و ژئوپلیتیکی) تولید کننده قدرت باشند؛ به تعبیری به واسطه وزن ژئوپلیتیکی که دارند بتوانند تامین کننده نیازهای حیاتی آن بازیگر سیاسی (مثلا کشور) باشند. بندر چابهار به واسطه وزن ژئوپلیتیکی بالا از حیث تاثیر گذاری، چنین مکانی است. هند به عنوان یک قدرت منطقه ای بزرگ و قدرت نوظهور جهانی قصد دارد از پتانسیل های مکانی چابهار در موازنه با رقبای عمده، بهره ببرد. به طور اجمالی، موازنه گرابی هند از طریق بندر چابهار با دو هدف است؛ موازنه منافع با ایران، که از نوع وابستگی متقابل است. موازنه قدرتی با پاکستان و چین که از نوع رقابت و گاه منازعه است؛ از این منظر- در درجه اول، چابهار مدخلی است برای خروج هند از تنگنای محاصره در جنوب آسیا توسط چین و پاکستان. در درجه بعدی، مسیر ایران (چابهار) به عنوان یک مسیر راهبردی، امن و مقرون به صرفه؛ مناسب ترین مسیر برای هند، جهت ورود به افغانستان (با وجود دشمنی با پاکستان)، آسیای مرکزی و کشورهای حوزه دریای خزر می باشد. در ورود هند از طریق ایران، به مناطق مذکور، اهدافی همچون: نیازمندی های اقتصادی (انرژی و بازرگانی)، امنیتی (مبارزه با تروریسم) و سیاسی (موازنه و رقابت با چین و پاکستان) نهفته است.

کلمات کلیدی:

وزن ژئوپلیتیکی، هند، بندر چابهار، بندر گوادر، ایران، پاکستان، چین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1266861>

